

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 188/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t. č. [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ľubošom Dobrovičom, PhD., Štúrova 27, Košice, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 13Tp/8/2025 z 5. decembra 2025 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tostš/14/2025 zo 17. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutými uzneseniami špecializovaného trestného súdu a najvyššieho súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutých uznesení, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (5 000 eur) a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti organizovanej kriminalite Východ, Košice (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. PPZ-7/UBOK-PZ-VY-2025 zo 16. januára 2025 bolo začaté trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona v časti dokonanej a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

3. Uznesením vyšetrovateľa zo 17. januára 2025 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona

s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v časti dokonanej a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

4. Sťažovateľ bol obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku 16. januára 2025 o 13.50 h a zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku 16. januára 2025 o 18.50 h vyšetrovateľom.

5. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. 13Tp/8/2025 z 19. januára 2025 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Tostš/1/2025 z 5. februára 2025 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku. Od toho času je sťažovateľ vo väzbe a jeho žiadosti o prepustenie z väzby boli zamietnuté.

6. Dňa 21. novembra 2025 podal sťažovateľ novú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú odôvodnil absenciou materiálnych a formálnych dôvodov väzby a tiež tzv. teóriou otráveného stromu vo vzťahu k získaným dôkazom zo 16. januára 2025, keď bol ešte v procesnom postavení podozrivého. Poukázal na to, že procesné kroky boli realizované bez prítomnosti obhajcu, pričom bol v osobitne zraniteľnom postavení najmä v dôsledku veku blízkeho veku mladistvých a orgány činné v trestnom konaní mali vedomosť o jeho duševnom stave. V súvislosti s touto argumentáciou poukázal na kroky Európskej komisie, ktorá iniciovala konanie proti Slovenskej republike pre nesprávnu transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (ďalej len „smernica“), konkrétne pre nesprávne prebratie čl. 2 ods. 1 v spojení s čl. 3 smernice. Vo veci bola 2. októbra 2025 podaná proti Slovenskej republike žaloba na Súdnom dvore Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Súčasne 5. decembra 2025 v rámci výsluchu sťažovateľ predložil súdu návrh na predloženie naliehavej prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru, či mala byť sťažovateľovi ako podozrivému a zároveň osobe blízkej veku mladistvého a osoby v zraniteľnom postavení zabezpečená povinná účasť obhajcu a či došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces a práva na osobnú slobodu nezákonným väzobným trestným stíhaním.

7. Špecializovaný trestný súd napadnutým uznesením žiadosť sťažovateľa zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku návrh sťažovateľa na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka nad sťažovateľom zamietol.

8. Sťažovateľ v podanej sťažnosti (okrem iného) namietal, že súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s jeho návrhom na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru. Najvyšší súd sťažnosť sťažovateľa napadnutým uznesením zamietol. Poukázal na to, že zo sťažovateľom navrhovaného znenia prejudiciálnej otázky vyplýva, že sa ňou nedomáha výkladu práva Európskej únie, ale toho, aby Súdny dvor aplikoval právo Európskej únie na konkrétnu ním nastolenú situáciu v jeho prípade, čo nepatrí do pôsobnosti Súdného dvora. Ďalej tiež uviedol, že nespochybňuje, že ak by sťažovateľ bol zraniteľnou osobou, bolo by povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní mu obhajcu ustanoviť už ako podozrivej osobe – výklad dotknutej smernice je podľa názoru najvyššieho súdu jasný, preto nie je dôvod na predloženie prejudiciálnej otázky. Podľa najvyššieho súdu bolo zrejmé, že sťažovateľ nebol v čase, keď mal procesné postavenie podozrivej osoby, zraniteľnou osobou. Skutok mal spôsobiť vo veku 18 rokov a približne 2 a pol mesiaca, čo je síce

vekom blízkym veku mladistvého, avšak táto skutočnosť podľa najvyššieho súdu sama osebe postavenie zraniteľnej osoby nezakladá. Aby tomu tak bolo, musela by byť medzi vekom obvineného a stavom nechápania obsahu alebo zmyslu konania príčinná súvislosť, na čo však sťažovateľ nepoukazoval a taká skutočnosť podľa najvyššieho súdu neovplyvňovala ani zo spisového materiálu. Ani duševný stav bez ďalšieho postavenie zraniteľnej osoby nezakladá. Podstatná je príčinná súvislosť medzi duševným stavom obvineného a jeho schopnosťou chápať obsah, resp. zmysel trestného konania. V prípade sťažovateľa však znalec konštatoval, že správne chápe zmysel trestného konania. Síce u neho bola konštatovaná duševná porucha v širšom slova zmysle s abnormálnym osobnostným vývojom, na báze ktorého sa u neho situačne rozvinula abnormálna reakcia heteroagresívneho charakteru, avšak táto nemala forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávaciu alebo ovládacie schopnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ s poukazom na smernicu v spojení s § 33b Trestného poriadku tvrdí, že inštitút tzv. povinnej obhajoby sa v predsúdnom trestnom konaní musí aplikovať aj na podozrivého, ktorý sa nachádza v osobitne zraniteľnom postavení, najmä v dôsledku jeho neploetosti, prípadne nepriaznivého zdravotného stavu.

10. Namieta, že vnútroštátny súd je povinný uviesť dôvody, pre ktoré sa domnieva, že ide o situáciu, v ktorej je oslobodený od povinnosti predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru. Vzhľadom na to, že špecializovaný trestný súd sa s jeho návrhom nevysporiadal a proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, bol najvyšší súd podľa jeho názoru povinný predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa napadnutým uznesením špecializovaného trestného súdu:

11. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, podľa ktorého ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Každá osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť ústavnej ochrany, a preto pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (II. ÚS 734/2017).

12. Sťažovateľ mal k dispozícii na ochranu označených práv proti napadnutému uzneseniu špecializovaného trestného súdu opravný prostriedok (sťažnosť), ktorý aj využil. Príslušným súdom na poskytnutie ochrany proti porušeniu práv sťažovateľa bol vo vzťahu k napadnutému uzneseniu špecializovaného trestného súdu najvyšší súd. Ústavnú sťažnosť preto ústavný súd v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom

súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre neprípustnosť.

III.2. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa napadnutým uznesením najvyššieho súdu:

13. Sťažovateľ podanou ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Rozhodovanie o väzbe však nie je konaním o trestnom obvinení samotnom, preto sa naň čl. 46 ods. 1 ústavy nevzťahuje. V rámci konania o väzbe nemôže dôjsť k porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže túto oblasť ochrany práv upravuje čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, ktoré zahŕňajú základné hmotné a tiež procesné atribúty základného práva na osobnú slobodu vrátane práva na súdnu ochranu pri jej pozbavení (m. m. napr. IV. ÚS 128/2026, II. ÚS 499/2024, III. ÚS 135/04).

14. Zároveň ústavný súd konštatuje, že konania všeobecných súdov, ktorými sa rozhoduje o väzbe, nie sú konaniami o trestnom obvinení a ani konaniami o občianskych právach alebo záväzkoch, ako to vyžaduje čl. 6 dohovoru. Väzobným konaním preto nemôže dôjsť k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to aj z dôvodu, že túto oblasť ochrany práv upravuje vo svojich ustanoveniach čl. 5 dohovoru (I. ÚS 200/06).

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv napadnutým uznesením najvyššieho súdu odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu